

По неколку време излегвѣтъ мома-та со некои друшка. Тога сѣ мен-
вѣтъ знакови-те отъ две-те старини. *М. р. 517.*

Зна́ме с. с. **Зна́менъ** с. м. знамя: Свадба-та върви тѣй: най-
напрѣдъ гайды-тѣ съ тыпанъ-тъ, слѣдъ тѣхъ байрактарѣтъ съ знаме.
Ч. 84. Свиленъ зеленъ ся знаменъ подадѣ, Храбръй го младъ момакъ
носѣше. *Гн. 34.* Войници имали сѣ свой особенъ знамянъ и одѣленъ
плѣкъ. *Гн. 247.*

Знаменѣтъ *пр.* знаменитый, извѣстный: Въ това Герловско
укрѣжѣе само едничко знамянито село българско ся е съхранило,
Върбида, на странѣ отъ тия села турскы. *Гн. 181.* По вървища по-
ставилъ бѣ знацы, По бѣлы камены знамениты Чърты изрѣзаль бѣ и
прѣпорцы, В'черное поле лѣвъ знаменитый. *Гн. 62.*

Зна́тенъ *пр.* знатный, извѣстный: Въ наука и знание, нашѣй-тъ
народъ си отгадаваше единъ честитъ животъ и знатна бѣднина. *Л. Д.*
1876 р. 146.

Значѣтеленъ *пр.* значительный. *Бол.*

Зна́чѣ м. дл. значу: Между насъ благородство и богатство едно
значать. *Л. Д. 1875 р. 73.* **Зна́чи** м. безл. значить. *Бол.* **Зна́чене**
с. с. значеніе. *иб.*

Зна́ѣ **Зна́мѣ** **Зна́ямѣ** (*Мак.*) м. дл. 1) знаю: Скоро съм
тук' доведена, Не знаѣ гдѣ ꙗ чаша сребърна. *Д. 25, 58—59.* Язе
пѣта не си знаямѣ, Да си пойдамъ на бѣль Дунавъ. *М. 19.* Не знаѣш
ли билъ омызно? *Д. 7, 29.* Вѣрвай не знаѣ. *Х. I, 23.* Ако да зна-
яхте!... *Л. Д. 1873 р. 166.* Понеже тѣи царове чѣсто ся карали по
между си, то народъ-тъ не знаѣлъ кого да слуша. *Л. 60.* Всичко нѣщо
е прѣброено, прѣмѣрено и знаѣно. *Л. Д. 1869 р. 207.* Знаѣштитѣ
себе си съ всички-тѣ свои недостатки и достоинства, человекъ лесно
може да поставя така, както ꙗ по-добрь. *Ч. VII.* Не нашъ, не вашъ—
тегли, враже, кѣдѣ знаѣш. *Ч. 195.* **Както знаѣшъ** **Како знаѣшъ**
(*Мак.*) какъ знаѣшъ, во что бы то ни стало: „Како знаѣшъ, Мирче, на-
ши брате, Како знаѣшъ бѣрго да си доѣшъ, Оти ни ꙗ майка мошне
болна“. *М. 57.* „Како знаѣтъ мало моме, Вода тоа да донесить, Да
отжедитъ моя жедость, Да охладить мое гърло“. *М. 556.* **Зна́е** са
извѣстно: Знае ся, че краста-та става отъ единъ своякъ (паразитъ),
кой-то ся впиѣва та ꙗде кожѣ-тѣ. *Л. Д. 1870 р. 193.* Нѣ знае ся, че
мнозина отъ колко-то отидохъ тамъ (въ Америкѣ) ся излѣгахъ. *Л. Д.*
1873 р. 214. **То са знае** разумѣется: То ся знае. *А какъ-же! Р. 154.*
2) умѣю; Тя знаѣ да спечели сърцето на Пигмаліона чрезъ своята кра-
сота (*elle avait su gagner*). *Т. 52.* Момче одѣѣ сѣ разбудѣтъ, Рѣче